

Saamme palvella Jumalaa erilaisin lahjoin, ajatuksin ja teoin. Paavali aloittaakin luvun 12 ottaen esille "järjellisen jumalanpalveluksen." Tämä avaa käsitystä myös siitä, että jumalanpalvelus on kokonaisvaltaista työtä. Se ei siis ole pelkästään hengellistä – esim. rukoilemista tai kirkossa istumista. Saamme antaa ja pyhittää ruumiimme ja koko elämämme Jumalan käyttöön.

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne."

Room.12:1

Sana "uhri" viittaa tässä myös jostain luopumisesta. Ajankäyttömme, varallisuutemme, osaamisemme ja kykymme yhdessä innostuksemme kohteiden kanssa - ovat juuri näitä "eläviä uhreja." Miten voisimme valjastaa ne palvelemaan hyviä tarkoituksia ja elävää Jumalaa? – Toisaalla Raamatussa viitataan järjellisessä jumalanpalveluksessa siihen, että meidän tulisi käydä katsomassa yksinäisiä ja osattomia ihmisiä, muistaen heitä ja heidän tarpeitaan. (Jaak.1:27) - Juuri tämä on lohdullinen sanoma hiljaiselle ja aralle ihmiselle. Kun kaikki eivät ole rohkeita saarnaajia ja opettajia, toiset voivat julistaa evankeliumia myös tekojensa kautta! Aivan, kuten alussa lukemassamme jakeessa Paavali puhui armahtavasta laupeudesta, mekin voimme operoida tällä

jumalisella työvälineellä kanssaihmiesten seurassa. Usein yksittäiset kohtaamiset merkitsevät ja puhuvat enemmän kuin parhaimmatkin saarnat! – Itsekini tiedän oppineeni enemmän hiljaisilta ihmisiltä – niiltä, jotka ovat vain esimerkkinsä kautta auttaneet näkemään, mitä on Jumalan rakkaus. Tunteehan Raamattu "sanoittakin voittamisen" evankeliumin työssä! (1.Piet.3:1)

Seuraavaksi Paavali ottaa esille maailmanmielisyyden. Tänäpäin, jos koska, voimme nähdä, miten uskovaiset ja kirkot mielistelivät jumalattomuutta myönnetyksin, jotka ovat kauhistus Herralle. On järkyttävää lukea kirkon johtajien "homolausuntoja" - ja ajatuksia siitä, miten he voisivat tällaisella lisätä kävijämääriä tilaisuuksiinsa. He ovat unohtaneet juuri sen, mitä ihmiset syvimmiltään kaipaavat - aidon kokemuksen Jumalan läsnäolosta ja Hänen tuntemiseensa tulemisesta. Mikään ei tuota ihmiselle niin suurta riemua ja sielun rauhaa, kuin kohdata elävä ja totinen, armahtava ja laupias Herra! Hänessä on yhä edelleen lääke synnintuskiin, elämänkaipuuseen, ja kaikkeen, mitä elämiseen ja jumalasuuteen tarvitaan. (2.Piet.1:3)

"Älkääkään mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room.12:2

On aika uudistua - hengeltä ja mieleltä. (Ef.4:22-24) Emme tule voittamaan pahuutta ja maailmaa mukautumalla siihen, vaan tuomalla sen keskelle Sanan väärentämätöntä maitoa. (1.Piet.2:2) Jumalattomuus ei lopu jumalattomuudella, vaan aidolla Kristuksen läsnäololla. Meidän tulee vastustaa pahuutta lujina uskossa - niin se pakenee. (1.Piet.5:8-9) - Älä siis lähde mukaan pahan juonitteluihin, vaan vastusta sitä - Jeesuksen nimessä! Vaikka et kykenisi tekemään sitä ääneen, vastusta sitä mielesi maailmassa ja rukouksessa! Kokemuksesta sanon, että paha luikkii ennen pitkää tiehensä! On vain ajan kysymys, kun kiusaajasi ja pahan tekijä on väistynyt! Mukaudu siis Jumalan mahdollisuuksiin hengessä, mielessä ja uskossa, lähtemättä mukaan maailmanmielisyteen (Room.12:2, 1.Piet.1:14) - niin saat nähdä, miten ihmeellisesti Herra auttaa kaikessa sinua.

Seuraavaksi Paavali siirtyy opettamaan inhimillisestä rajallisuudesta ja uskon määrystä. Hän kehottaa olla ajattelematta itsestään enempää, kuin ajatella sopii, kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Herra on suonut. Huomasithan, kenestä Paavali tässä puhui. Hän ei todellakaan tässä tarkoita, että mittailisimme toinen toistamme - kuka ajattelee ja kuinka paljon - vaan hän kehotti **tutkimaan omaa itseään, asenteitaan ja uskoaan**. Sinun ei siis tarvitse niinkään kohtuullistuttaa toisen osaa ja ajatuksia, vaan omia - sen uskonmäärän mukaan, mitä sinulle on suotu. Näin toimiessamme jokainen "omalla tontillaan" - emme paina alas ystäväämme, vaan opimme arvostamaan toinen toisemme uskoa ja osallisuutta seurakuntaruumiiseen.

"Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä." Room.12:4

Olemme siis Kristuksessa toinen toistemme jäseniä - itse kullakin omat tehtävänsä sen mukaan, mitä Herra kullekin on suonut. Kunniotakaamme tätä Herran valintaa ja tahtonsa toteutumista seurakunnan keskellä. Siinäkin voimme uskoen luottaa Jumalan johdatukseen veljämme ja sisariemme kohdalla. -

Niinpä Paavali antaakin kullekin kehotuksen sanan - mitä sitten teetkin:

"Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käytäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten."

Room.12:6-8

Näitä ajatuksia lukiessa, en ihmettele lainkaan, miksi jotkut kutsuvat Roomalaiskirjettä parhaaksi Raamatun opetus kirjoista! Miten selkeästi - aivan kädestä pitäen - Paavali meitä opettaa jumalisista salaisuuksista ja Kristuksen seurakunnasta! - Seuraava jae kertookin Paavalin mielen laadusta - Kristuksen mielestä - jota hän kantoi näkyä ja kutsumuksenaan palvelutyössään.

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni." Room.12:9

Juuri tämä on jumalisuuden ydintä - sitä, mihin kristinuskotahtää. Päämäärä uskossa Jeesukseen on siis kaikkinaisessa hyvydessä - ei, niin kuin tiedämme joissakin uskonnoissa uskonsa huipentuvan *terrorismin ja itsemurhaiskuihin*. Jeesuksen päämäärä ihmis-sydämessä on rakkaudessa ja hyvydessä, kaukana kaikesta pahuudesta!

Sitten väitteet siitä, että Paavali olisi ollut kylmä, sadistinen ja kova johtaja, kumoutuu jakeessa kymmenen:

"Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne." Room.12:10

Kristuksen mielenlaatu oli siis vuo-datettu Pyhän Hengen kautta Paavalin sydämeen (Room.5:5) ja vaikutus jumalisuudesta on tämä! Kehotus rakkauteen, ja vieläpä helläsydämiiseen sellaiseen, on kuin aivan uusi ulottuvuus tai syvyys "rakkauden käskyyn"

"Uuden käskyn Minä annan teille: rakastakaa toisianne! Kuten Minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne. Kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:35[JKR]

Kuinka hyvä onkaan olla seurakunnassa, jossa ollaan toinen toistaan kohti *helläsydämiä*. Se, mitä maailma niin kaipaa, löytyy Kristuksessa ja Hänen seurakunnastaan! Ja tämän lisäksi - vastoin maailmallista kunnianhimoa - Paavali siis kehotti meitä kilpailemaan toinen toisensa kunnioittamisessa! (Room.12:10) Toisaalla opetetaan lisäksi pitämään toista parempana, kuin itseään

"Älkää tehkö mitään itsekkydestä tai turhan kunnian tavoittelusta, vaan nöyryydessä pitäkää toista parempana kuin itseänne."

Fil.2:3[JKR]

- Nämä jumaliset piirteet tekevät seurakunnasta rakentuvan ja hyvän paikan elää uskoaan todeksi.

Miten ihmeellisiä ja viisaita olivatkaan Paavalin opetukset! Vain Pyhä Henki saa aikaan tällaista Jeesuksen verellä pestyissä sydämissä! Samoin meidänkin on myönnettävä, ettemme kykene tekemään parannusta, elämään helläsydämissä rakkaudessa, emmekä osaa kunnioittaa toinen toistamme - ilman Pyhän Hengen läsnäoloa ja Voimaa sydämissämme. Pyydä ja ano Jeesukselta Hengen täyteyttä! - Silloin sinun ei tarvitse pinnistellä ja ponnistella elääksesi täydellisen jumalista elämää, sillä Hän itse vaikuttaa sinussa sen, että vaellat Hänen tahdossaan uskossa ja kuuliisuudessa!

"Ja Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen Minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen. Henkeni Minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne." Hes.36:26-27

